

De uittocht uit Egypte

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

De Egyptenaren hebben geleden onder de plagen die God had gestuurd. Zelfs de zoon van de farao was gestorven. De Egyptenaren zijn bang geworden. Daarom wil de farao nu dat het volk zo snel mogelijk vertrekken. Hij laat Mozes weten dat hij en zijn volk vrij zijn om te gaan.

Het is gelukt om zijn volk te bevrijden. Hij vertelt het rond aan zijn mensen en iedereen is opgelucht. Eindelijk zijn ze verlost van deze slavernij. Ze pakken snel hun spullen, omdat ze op moeten schieten. Het brooddeeg dat ze die ochtend klaar hadden gemaakt, heeft niet genoeg tijd om te rijzen. Het is nog helemaal plat. Ze bakken het snel en stoppen het in hun tassen. Hun bagage nemen ze op hun schouders of ze leggen het in karren.

Voordat het volk in een enorm grote groep wegtrekt, spreekt Mozes de mensen toe. “Blijf deze dag vieren. Dit is de dag waarop we zijn weggetrokken uit Egypte, het land van onze slavernij. We gaan op weg naar het land van melk en honing. Dat heeft God al aan onze voorvaderen beloofd.” Het volk zal voortaan ieder jaar deze dag als feestdag vieren, als herinnering aan deze dag.

Om bij het beloofde land te komen, moeten ze een lange reis door de woestijn maken. In deze woestijn ligt ook een grote zee, de Rietzee. Op hun weg worden ze door God begeleid. Overdag is hij bij hen als een grote wolkkolom. 's Nachts neemt hij de vorm aan van een vuurzuil, zodat er licht is en ze weten waar ze naartoe moeten. God wijst hen dag en nacht de weg.

Ondertussen is de farao blij dat hij van de plagen af is. Zijn eigen volk is nu veilig. Maar dan bedenkt hij opeens dat er nog hele steden gebouwd moesten worden. Hij is toch niet bang voor die god van Mozes? Hij geeft het bevel de slaven terug te halen en stuurt zijn leger achter ze aan.

Als Mozes en de mensen bij de Rietzee aangekomen zijn, zijn de soldaten vlak bij gekomen. Hoe moeten ze vluchten. De zee is voor hen en de soldaten achter hen. Ze zijn bang en beginnen te gillen en te huilen als ze de wagens en paarden dichterbij zien komen. Ze roepen tegen Mozes: “Als ze ons bereiken, nemen ze ons gevangen. Dan moeten we terug en dan wordt het vast nog erger dan het was.”

Dan spreekt God tot Mozes. “Wees niet bang. Beveel de mensen om naar de oever van de Rietzee te gaan. Jij moet dan je staf omhoog heffen en de zee zal in tweeën splijten. Zo kunnen jullie over de bodem van de zee naar de andere kant lopen.” Zo gebeurt het. De Egyptenaren zetten de achtervolging in. Het volk loopt snel tussen de hoge muren van water door. Ze bereiken de overkant. Dan heft Mozes opnieuw zijn staf omhoog, en het water stroomt terug. De troepen van de Egyptenaren worden bedolven onder het water.

Zo bevrijdt God het volk uit de slavernij in Egypte.